

Netop den særlige situation gør, at et umiddelbart harmløst forslag om observatørstatus til Taiwan i Verdenssundhedsorganisationen kan blive kontroversielt. Socialdemokratiet ønsker ikke, at Danmark skal gå enegang og på egen hånd bryde den førte etkinapolitik, som længe har været EU's og langt de fleste vestlige landes politiske udgangspunkt i forholdet til Kina og Taiwan. Det ville jo være tilfældet, hvis Folketinget vedtager Dansk Folkepartis forslag.

Socialdemokratiet er ikke imod – lad mig understrege det – at Taiwan samarbejder med WHO. Det kan man gøre på en række områder, observatørstatus eller ej. I Socialdemokratiet ser vi positivt på den demokratiske og økonomiske udvikling, som Taiwan har gennemgået de seneste år. Vi er enige med regeringen i at anerkende Kina og ikke Taiwan, men er positive over for at inddrage Taiwan i internationalt samarbejde på områder, hvor det ikke kræver egenskab af selvstændig stat. Den udvikling er allerede sket med Taiwans medlemskab af WTO, som Socialdemokratiet også bakker stærkt op.

Ønsker den danske regering at tilpasse etkinapolitikken, vil Socialdemokratiet stille sig positivt, såfremt det sker i enighed med de øvrige EU-lande, men Socialdemokratiet kan som sagt ikke støtte den danske enegang, der lægges op til i Dansk Folkepartis forslag. Derfor er vi imod forslaget om, at Danmark skal give støtte til, at Taiwan opnår observatørstatus i Verdenssundhedsorganisationen, men vi mener så også, og det er vigtigt at understrege også her i dag, at Danmarks dialog med Kina fortsat skal være den kritiske dialog.

Kl. 18.15

Vi har også i Socialdemokratiet undret os over, at visse af regeringens ministre, f.eks. fødevareministeren, ikke har tænkt sig at føre en kritisk dialog over for Kina. Det står vi undrende over for.

Men hvad angår det her beslutningsforslag, kan vi desværre ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må indrømme, at jeg også er ked af, at Socialdemokratiet ikke kan støtte forslaget, og jeg må indrømme, at jeg har så utrolig svært ved at finde forklaringer på det. Derfor vil jeg godt spørge hr. Jeppe Kofod, om det er af økonomiske grunde. Er det, fordi man er bange for Kina? Nej. Er det, fordi man af politiske grunde ikke vil?

Som jeg tidligere har nævnt, er Taiwan netop blevet optaget i WTO her fra den 1. januar, altså i Verdenshandelsorganisationen. Hvad er så ideen i at udelukke en nation, der er et spirende demokrati, måske reelt det eneste demokrati i det område, fra at blive observatør i WHO?

Må jeg minde om, at USA jo også har en etkinapolitik, vi kan altid diskutere, om det er fornuftigt eller ej, men det har man, men alligevel opfordrer man til, at Taiwan får den her observatørstatus.

Så jeg må indrømme, at jeg har meget svært ved at finde de forklaringer, som der skulle være for ikke at stemme for det her forslag. Men jeg vil godt høre præcis, hvad årsagen er.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Årsagen er ganske enkelt den, som jeg også nævnte i min ordførertale, at Danmark støtter etkinapolitikken, og hvis man optog Taiwan og gav dem observatørstatus i WHO, jamen så ville vi bryde etkinapolitikken, og det ønsker vi ikke at gøre på egen hånd.

Men vi sagde som sagt også, at hvis regeringen vil arbejde for, at man i EU-sammenhæng vil ændre politik på området, så synes vi også, det er positivt nok.

Vi synes, det er forkert, men forslagsstillerne er inde på det her, at vi med det her beslutningsforslag pludselig skal gå enegang fra dansk side og bryde etkinapolitikken. Det tror vi i realiteten kan skade samarbejdet mellem Taiwan og Kina og den vestlige verden mere, end det kan gavne. Derfor er det et uklogt forslag, og derfor er vi imod det. Det synes jeg egentlig er ganske enkelt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan så forstå, at hr. Jeppe Kofod af uransagelige årsager ikke er til at drive til at stemme for et forslag som det her. Men så kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvad skal der så til, for at hr. Jeppe Kofod og Socialdemokratiet vil støtte forslaget?

Det er jo ikke en revolution, der sker. Der er såmænd bare tale om, at der er et ekstra land, der får mulighed for at være til stede og observere, hvad der foregår i forbindelse med Verdenssundhedsorganisationens møder, og blive inddraget i det samarbejde, der er til gavn for Taiwan, men selvfølgelig også for resten af verden.